

ALO! DOŠAO U POSED VRLO SUMINJIVE DOKTORSKE DISERTACIJE FUNKCIONERKE SZS Rektorko, a da proverite i Anin doktorat?!

AUTOR: alo.rs DATUM I VREME: 27.11.2019. 11:01

[36 Komentara](#)

To mogu samo Đilasovi puleni - vlasnica u najmanju ruku sumnjivog doktorata proziva druge da su plagijatori!

Ana Stevanović, Foto: Tanjug Sava Radovanovic

Ana Stevanović, članica Predsedništva SPP-a Dragana Đilasa, koja ovih dana bez prestanka optužuje pojedine članove Vlade da su plagijatori i poziva ih da hitno podnesu ostavku, i sama, prema rečima naših sagovornika, ali i izvora iz akademskih krugova, ima spornu doktorsku disertaciju.

U tom radu, sudeći po delu u koji su naši sagovornici imali uvid, postoje pasusi koji su bukvalno prepisani iz nekih drugih naučnih dela, a da izvor nije naveden... Stevanovićeva je, inače, doktorirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2015. godine, a doktorska disertacija nosi naziv „Kreativnost menadžera i uticaj na organizacione inovacije ustanova kulture“. Mentor joj je bila profesorka Tijana Mandić.

Stevanovićeva, koja se skupštinske klupe dočepala zahvaljujući tome što je bila na listi Saše Radulovića, kod Đilasa je preletela kada je on formirao stranku i odmah dobila veoma bitnu

stranačku funkciju. Zanimljivo je da je fotelju u istoj stranci tada dobila i profesorka Tijana Mandić, koja takođe ovih dana optužuje pojedine ministre da su plagijatori...

Mario Spasić, generalni sekretar Saveta za monitoring, ljudska prava i borbu protiv korupcije „Transparentnost“, naglašava da je veoma važno da principi akademske čestitosti važe baš za svakog, pa tako i za Đilasove sledbenike, a u doktoratu Ane Stevanović, tvrdi, ima elemenata plagijata...

Mario Spasić, Foto: Privatna arhiva

- Ja sam imao tu čast da tokom jednog perioda budem član Nacionalnog saveta za visoko obrazovanje Republike Srbije, gde smo tada zaključivali da sporan doktorat jeste onaj koji ima elemente prepisivanja tuđe intelektualne svojine. Uvidom u doktorat Ane Stevanović najpre smo videli da joj je mentor bila politička koleginica, članica Predsedništva Đilasove partije Tijana Mandić. Dalje, utvrdili smo da su neki delovi prepisani iz nekih drugih originalnih naučnih dela, što predstavlja plagiranje. Imajući u vidu da se BU svrstao na jednu stranu i da se odluke donose tako što se nekolicina nezadovoljnih okupi ispred Rektorata, u Aninom slučaju ima potrebe da se isti preispita i da se nezadovoljni građani okupe ispred Rektorata. Rektorka Popović pokazala je opasnu stvar, a to je da se odluke o akademskoj ne čestitosti donose pod pritiskom i otvorila je Pandorinu kutiju. Potpuno je opravдан i s aspekta akademskog integriteta odličan predlog da se digitalizuju svi doktorati i da onda budu dostupni za plagijat-analizu. Videćemo da li će rektorka Popović prihvati ovaj Vučićev predlog i time pokazati da ne radi za Đilasa i društvo - kaže Spasić za „Alo!“.

Poslanik vladajuće većine Marijan Rističević takođe smatra da je doktorat Stevanovićeve veoma sumnjiv, te da mora biti ispitan...

Marijan Rističević, Foto: ALO foto Dejan Briza

- Još davno sam predlagao da svaki magistar i doktor nauka dokaže svoje akademsko zvanje tako što će polagati prijemni za svoj fakultet. Po onome što sam video i čuo o njenom doktoratu, imam pravo da ozbiljno sumnjam u taj radu. Vrlo je sve to tanušno, pa bi i te kako trebalo proveriti, mada sam uveren da rektorki BU ne pada na pamet da to radi - navodi Rističević, podsećajući da je „o gospodjici Ani Stevanović više puta govorio u Skupštini i zbog nekih drugih stvari“.

- Dokazao sam da je do poslaničkog mesta došla zahvaljujući tome što joj majka radi u Agenciji za borbu protiv korupcije. Ona je pomogla da njen tadašnji lider Saša Radulović ne bude predmet pažnje Agencije. Zahvaljujući njoj i njenoj mami, Radulović je vrlo lako mogao da pristupa svim našim podacima kojima raspolaže agencija, a koji nisu javni. Sada Đilas kao tada Radulović zbog Stevanoviće ima na tacni sve naše podatke - tvrdi Rističević.

I. UVOD

Rapidne tehnološke promene i ekonomска nesigurnost učinili su da će kreativnost i inovacije, a prema pojedinim autorima funkcionisanje država, kompanija i organizacija, postati ključni faktori uspeha (Simonton, 1999). Neki od najvećih istraživača su upravo kreativnost i inovacija ključne za razvoj i učinak savremenih sistema, vlasta, ali i neprofitnih organizacija (Mumford et al. 2012:3). Do sada su se istraživači fokusirali na naučnike i odeljenja za istraživanje i razvoj, savremena istraživačka metoda je takođe pokazuvala da zaposleni bilo kog zanimanja i na bilo kom poslu mogu da pokazuju kreativnost (Reiter-Palmon & Illies, 2004). Što je navelo istraživače da se fokusiraju na faktore koji omogućavaju ili inhibiraju kreativnost unutar organizacija. Da bismo razumemo šta vodi do kreativnih ishoda zaposlenih, moramo da identificišemo generalne i specifične faktore koji se odnose na određeni kontekst. U skladu sa toom, da je kreativnosti znamo potiče od opšte literature o kreativnosti koja je ograničena na pojedinačnu kreativnost, a ne na kreativnost u organizacijama.

S obzirom da se kreativnost posmatra kao "zlatni standard" kojeg organizacije moraju da poseduju ili da teže kako bi njihove organizacije uspele u kompetitivnom okruženju (Jung, Chow & Wu, 2003), istraživači su se poslednjih godina posvetili razumevanju faktora i mehanizama koji unapređuju ili inhibiraju kreativnost (Shalley, Zhou & Oldham, 2004). Stajr i Sandgren (2005:68) su na osnovu svojih istraživanja označili pet glavnih organizacionih faktora koji utiču na kreativnost u organizacijama.

¹ organizaciona klima, ² organizaciona kultura, ³ liderski stilovi, ⁴ resursi i ⁵ organizacioni sistemi. Naučnici tvrde da ovi faktori kreiraju uslove za razvoj kreativnosti na grupnom i individualnom nivou (Woodman et al. 1993). Iako su mnogi autori u svojim studijama pokusali da predstave teorije organizacione kreativnosti, ali ih primenjuju ove modele su i dalje oskudne.

1. Leading for creativity: Functions, models, and domains

Michael D. Mumford, Sven Hemlin, and Tyler J. Mulhearn

The rapid pace of technological change, the increased pressure of competitive intensity, and globalization of competition, products, and services have had a noteworthy impact on firms across the world. These forces have conspired to place a new premium on innovation (Dess & Pickens, 2000; Mumford & Hunter, 2005). Indeed, the success of firms such as Disney, General Electric, IBM, Apple, and Intel has long been linked to their ability to develop and field innovative new products and services. Today, however, even firms once considered not especially innovative have found their success and survival to depend on creativity and innovation – consider, for example, General Motors. Other firms working in fields never considered especially creative have become successful as a result of innovation – for example, Walmart in retail or Waste Management in disposal systems.

The ability of these firms to produce innovative new products and services, however, ultimately depends on the ability of the firm to manage and stimulate creative thinking on the part of its employees (Amabile, 1996; Dent & Hemlin, 2012; Eisenbeiss, van Knippenberg, & Boerner, 2008). Creative thinking at work, however, is influenced by many variables. For example, people's expertise is a crucial influence on their ability to do creative work (Weisberg & Hass, 2007). The way people work with expertise to produce innovative problem-solutions, how they define problems, combine extant concepts, and generate ideas is also of real importance (Barrett, Vessey, Griffith, Mracek, & Mumford, 2014; Hemlin & Olsson, 2011; Mumford, Medeiros, & Partlow, 2012). Creative people, moreover, must evidence an open, autonomous work style. And, given the risks of creative work, they must evidence a sense of self-efficacy – creative self-efficacy (Tierney, Farmer, & Graen, 1999).

Creative work, however, is not simply a matter of people's capacity, style, and motivation. Creative work, like all other work, occurs in an organizational context – sometimes in a formal organizational context, in a firm, and at other times, in a less formal, professional context. What is of note here, however, is that the organizational context is a powerful force shaping the nature and success of creative efforts (Oldham & Cummings, 1996). The success of creative efforts and people's willingness to make the substantial investments required in most creative efforts depends, in part, on their appraisal of available resources (Nohria & Gulati, 1996). It depends on the processes by which work is accomplished in the firm (Hülsheger, Anderson, & Salgado, 2009). It depends on how firms structure themselves (Damanpour & Schneider, 2006). It depends on how firms structure communication and interpersonal exchange (Baer, 2012). And, it depends on people's perception of the support for creativity evident in their immediate work environment (Amabile, Conti, Coon, Lazenby, & Herron, 1996).

We do not wish to dispute the importance of these, and a number of other variables that act to influence creativity in organizational settings. However, one variable has been

found to be of special significance (Mumford, Scott, Gaddis, & Johnson, 1992). Employee creativity is something that can be measured in terms of the unique contributions made by a leader of a firm, or a team group (Agars, Kaufman, Deane, & Sauer, 1992). In our attempts to understand creativity, the evidence accrued in many studies suggests that the success of creative efforts

For example, Pelz and Andrews (1985) found that leader technical competence was correlated ($r = 0.30$) to product innovation. In another study, Andrews and Farris (1985) found that leader technical competence was correlated ($r = 0.30$) to product innovation, productivity, sales, and market share. In a third study, Andrews and Farris (1985) found that leader technical competence was correlated ($r = 0.30$) to product innovation, productivity, sales, and market share. In a fourth study, Andrews and Farris (1985) found that leader technical competence was correlated ($r = 0.30$) to product innovation, productivity, sales, and market share. In a fifth study, Andrews and Farris (1985) found that leader technical competence was correlated ($r = 0.30$) to product innovation, productivity, sales, and market share.

More recent studies have shown that Min, and Cha (1999), in a study of performance was positively related to performance and strategic planning. Tierney et al. (2001) found that leader behavior was positively related to innovation, more notably, to invention. In addition, leader-member exchange was positively related to innovation. Keller (2006) examined the relationship between leader structuring behavior on the one hand and speed to market of the products on the other hand. The results showed that teams. It was found that both were positively – strongly positive – related to creative efforts – producing innovative products. Carmeli, Reiter-Palmon, and Dvir (2006) found that leader influences the engagement of employees in their work by creating a climate of psychological safety.

Although other studies might suggest otherwise, First, leaders are not just a big impact – an impact in their efforts (e.g., Barnow, 1975). Second, it may be the most powerful influence

Second, these effects do not mean that leaders influence the per-

Tuđe delo. Foto: Alo!

„Ma terajte se svi u ku*ac“

Ana Stevanović, tada kao poslanica DŽB-a, šokirala je građane 2017. godine, kada je u Skupštini i to nakon što je održala predavanje o lepom ponašanju, najstrašnije opsovala. Samo što je završila izlaganje o nepristojnom ponašanju pojedinih poslanika, Stevanovićeva

je u prenosu progovorila uličarskim jezikom. - Ma, terajte se svi u ku*ac - poluglasno je rekla poslanica, ali su je ipak svi čuli.